

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 247. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1957. október 22.

APRO ANTAL:

Azt akarjuk, hogy a népfrontmozgalom élő és eleven tényezője legyen közéletünknek

A Hazafias Népfront Országos Tanácsának ülése

A Hazafias Népfront Országos Tanácsa hétfőn délután kétnapos tanácskozásra ült össze az Országház vadásztermében.

Az ülést Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának alelnöke nyitotta meg. Bejelentette, hogy a legutóbbi ülés óta az országos tanács két tagja: Guba Mihály és Varga József meghalt, Kiss Lajos, a népfront budakeszi bizottságának elnöke pedig az októberi ellenforradalom idején quillkosság áldozata lett. Az országos tanács tagjai egyperces felállással adóztak a népfrontmozgalom elhunyt harcosai emlékének.

A párt és a kormány további támogatást kér munkájához

Dobi István a továbbiakban méltatta az országos tanács mostani ülésének jelentőségét, majd így folytatta:

— A népfront életében nálunk rendszerint több volt a külsőség, mint a tartalom: egy alkalommal pedig, 1953-ban, kísérlet történt olyan népfrontszervezet, olyan népfrontmunka kialakítására, amely összeférhetetlen volt a népi demokratikus állami és társadalmi renddel, a munkásosztály pártjának vezető szerényével. Mind a két hibáért fizetnünk kellett és csak a tanulság maradt, hogy meg ne ismételiük őket. Az a népfront, amely alig volt több, mint üres formáság, természetesen alkalmatlan volt a tömegek megnyerésére és mozgósítására a politikai és társadalmi munka érdekében. Annak a népfrontnak pedig, amelyet Nagy Imre 1953-ban kidöntött országának — hogy ez a népfront neki hátréda legyen a párttal szemben — szükségszerűen bele kellett ütköznie az öntudatos kommunisták ellenállásába és szerepe olyan mértékben halványult el, amilyen mértékben lépésről lépésre bebizonyosodott Nagy Imrénék az alkalmatlansága az államvezetésre, ahogyan elvesztette a miniszterelnöki tekintélyét és befolyását a Magyar Dolgozók Pártjában — hangsúlyozta, majd megállapította, 1956-ban, a Magyar Dolgozók Pártja akkori vezetői, valami szükséges rossznak tekintették a Hazafias Népfrontot, gondoskodtak róla, hogy tekintélye ne legyen, de azzal már nem törődtek, hogy a front hivatali szervezetét kézben tartásuk.

Az ellenforradalom leverése és a Magyar Szocialista Munkáspárt megalakulása után — folytatta — minden értelmes embernek látnia kellett, hogy a Hazafias Népfrontra szélesebb körű, komoly feladatok várnak, de azt is, hogy Kádár Jánosék a párt mögé és a forradalmi munkás-paraszt kormány mögé, a népi hatalom mögé szándékoznak népfrontot szervezni. Meg akarták őrizni a Magyar Szocialista Munkáspárt élcsapat jellegét a politikában, az államvezetésben, de munkáikban minél szélesebb alapot kívánának támaszkodni, és ezt az alapot az egészségesen felépített Hazafias Népfrontban szándékoznak megvalósítani.

Ezután aláhúzta, hogy helyreállt a belső békesség: az iparban és a mezőgazdaságban jó termelési eredményeket értünk el, s a fejlődés szemmel látható egész gazdasági életünkben. Ifjúságunk dolgozik és tanul. Legjobb íróink és költőink

műveikkel tesznek hitvallást a szocialista Magyarország mellett. Olyan könyveket adunk ki, amelyekre büszke lehetne a legnagyobb népek irodalma. Élünk, dolgozunk — és bármint uszítás, rágalmaszások folyik ellenünk Nyugat felől — építjük a szocializmust. Fáradozásainkban, nagy feladataink elvégzésében teljes bizalommal támaszkodhatunk a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a többi baráti állam segítségére.

Apró Antal elvtárs beszéde

— Köztudomású — mondotta bevezetőben —, hogy a Hazafias Népfront munkája iránt megnőtt a dolgozó tömegek érdeklődése. Tanácskozásunkat nagy figyelemmel kísérik mindazok, akik felelősséget éreznek a magyar nép jobb sorsáért, a békéért, a szocialista jövőért. A dolgozó nép hatalmát feltöltő magyar munkások, dolgozó parasztok, értelmiségiek kívánsága az, hogy olyan Hazafias Népfrontot teremtsünk, amely a párt vezetésével garancia arra, hogy nem fordulnak elő nálunk még egyszer a szégyenletes ellenforradalmi események.

Apró Antal ezután visszapillantott az ellenforradalmat megelőző időkre, elemezte az ellenforradalom jellegét, céljait, következményeit, Nagy Imre árulását, a Szovjetunió és a többi testvéri ország segítségét.

— Javaslom — mondotta —, hogy erről a helyről, a magyar hazafias és demokratikus erők országos tanácskozásának színhelyéről, küldjünk köszönetet a Szovjet-

A párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány — fejezte be szavait — most mindezeket az eredményeket jelképesen leteszi az országos tanácskozás asztalára és bizalmat, támogatást kér további munkájához, amelyet az ország, a nép javára véggeznie kell. Ezt a támogatást a pártnak és a kormánynak a kommunisták vezetése alatt álló, egészséges, egészen széles körben szerveződő Hazafias Népfronton keresztül kell megadni. Az országos tanácskozás feladata, hogy az előterjesztendő javaslatok figyelembe vételével létrehozza a kommunisták és a szocializmushoz hűséges, a kommunistákkal a népi hatalomért dolgozni harcolni, együttműködni kész pártönkívüliek erős népfrontszervezetét.

Ezután elfogadták az országos tanács ülésének napirendjét, majd Apró Antal mondotta el ezután beszámolóját.



A szegedi nők terebélyesedő mozgalma

Számos idősebb munkásasszony — különösen Rókuson — élménynyújtó beszámolót tudna tartani arról, miként vett részt »annak idején« a nőmozgalomban. Mert a felszabadulás előtti évtizedekben a Szeged, Hétvezér utcai munkásotthonban gyűltek össze időnként a Nótanács tagjai; beszélgettek, vitatkoztak a nők egyenjogúságáról, s harcoltak érte. Részt vettek a sztrájkokban, hogy városunk munkásasszonyai se éhbéért dolgozzanak. Nyaranta a Gyermekbarát Egyesületben főztek a gyerekeknek és a munkásmozgalom egyik szegedi fedőszerveként tömörültek a szocialista eszmék gyakorlati megteremtéséért folyó küzdelemben. A Horthy-fasizmus alatt nagy eredményeket — a város egészét tekintve — nem tudtak elérni, de megalkották a magot, amelyből a felszabadulás után kiterbélyesedett a társadalom minden rétegét felölelő demokratikus nőmozgalom Szegeden is.

Alkotmányunk törvényerőre emelte a nők politikai és gazdasági egyenjogúságát. Az elmúlt 12 évben a nőmozgalom formái többször változtak, s a szegedi asszonyok ezreinek eredményes munkája sem volt mentes a hibáktól. A nők összefogása azonban jelentős tetteket váltott ki a népi hatalom építésében. Ezt a fejlődő mozgalmat állította meg az ellenforradalom, amely gyászt és pusztulást hozott. Az egy évvel ezelőtti események óta eltelt hónapok alatt egyre több szegedi asszony is felismerte, hogy az ellenforradalom győzelme megsemmisítette volna mindazokat a demokratikus és szocialista vívmányokat, amelyek — összehasonlítva a múlttal — a családok százezreinek magasabb életszínvonalát jelentik.

Szegeden a koratavasszal a Hazafias Népfront keretében eleinte főleg kommunista nők és a régi MNDSZ-asszonyok kezdtek ismét a munkához. Az első Nótanácsot a kerületekben alakították meg: Alsóvárosban, Hattyastelepen, Belvárosban, Petőfitelepen, Rókuson, Újszegeden. Nem volt könnyű a szervezési munka, mert az ellenforradalom nem múlt el hatás nélkül. De a közös érdek, a gyermekek iránti szeretet, a különböző asszonyi probléma, s elsősorban a párt és a kormány határozott, a nők érdekeit is védő intézkedései egyre több szegedi asszonyt toboroztak az újabb nőmozgalomba.

Ma:

Nagyarányú társadalmi mozgalom a szabadtéri játékokért

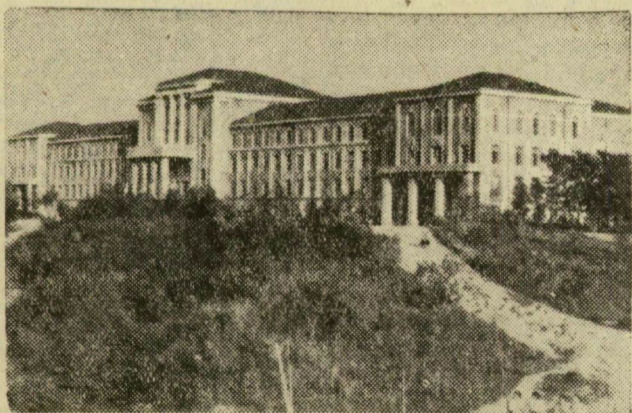
Mit „hozott” az ellenforradalom?

Az eladók panaszkönyvéből...

Negyven éve

A bolsevik veteránok szegedi látogatásuk alkalmával is megemlékeztek arról, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom idején bátor segítő társaik voltak a születő szovjet államban a magyar vörösgárdisták. Büszkéek vagyunk arra, hogy a magyar nép legjobbjai felismerték e nagy világtörténelmi esemény igazát és az első világháború magyar hadifoglyai közül igen sokan harcoltak a proletár forradalom ügyéért. Képünk ezeknek az időskori emlékeiből elevenít fel: egy uralai magyar egység harcosait láthatjuk.

Ünnepel a másfélezer éves város



Phenjan, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság fővárosa ezekben a napokban ünnepelte alapításának 1530. évfordulóját. A hároméves amerikai agresszió idején a város nagy része elpusztult, azonban a népi állam nagy erőfeszítésekkel újjáépítette az ősi várost. Képünkön az egyetem látható